

[KRALCZĘ *sb n*

A sg kralczę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od czes „kral” ‘krol’; tu złośliwie o nowo obranym królu: Drogoście to, panowie, kralczę [o Zygmuncie III] stargowali: [...] Włudziwszy go do ziemi, to, co obiecano, Nie masz nic, za ledwie wam i po śledziu dano. PaprPan 105.

FP